

РЕШЕНИЕ

№ 1950

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5878** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл):

Образувано е по жалба на Г. С. Р., срещу Заповед № РД-5-2019-00-205/10.05.2019 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси /ЦРЧР/, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение на длъжност директор на дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в ЦРЧР, считано от 13.05.2019 г. и е възстановен на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в ЦРЧР. Твърди се, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна, издадена в нарушение на процесуалните правила и материалноправните разпоредби. В съдебно заседание лично и представляван от адв. Д., моли съдът да отмени заповедта, претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на Център за развитие на човешките ресурси, представляван от адв. З., моли съдът да отхвърли жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Към момента на издаване на заповедта, жалбоподателят Г. С. Р. е заемал по служебно правоотношение длъжността директор на дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в ЦРЧР. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е

назначен със заповед № РД-5-2015-00-033/09.03.2015 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 16а от ЗДСл, при условията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл в администрацията на ЦРЧР по служебно правоотношение на длъжност „главен експерт“ в отдел „Мобилност“, дирекция ПДСА, считано от 09.03.2015 г., с ранг IV младши. Със заповед № РД-5-2015-00-065/08.06.2015 г., на осн. чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, считано от 09.06.2015 г. е прекратено служебното правоотношение с Р.. Жалбоподателят е назначен повторно със заповед № РД-5-2016-00-072/07.03.2016 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 15 от ЗДСл, при условията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл в администрацията на ЦРЧР по служебно правоотношение на длъжност „главен експерт“ в отдел „Мобилност“, дирекция ПДСА, считано от 08.03.2016 г., с ранг IV младши. Във връзка с отправено предложение за преназначаване, със заповед № РД-5-2016-00-081/06.04.2016 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, при условията на чл. 12, ал. 2 от ЗДСл, считано от същата дата, Р. е преназначен на длъжност „главен експерт“ в звено „Проверки на място, контрол и нередности“, с ранг IV младши. Въз основа на отправено предложение и със заповед № РД-5-2016-00-117/09.08.2016 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, при условията на чл. 12, ал. 2 от ЗДСл, считано от същата дата, Г. Р. е преназначен на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Акредитация, проверки и мониторинг“ /АПМ/ в ЦРЧР. Със заповед № РД-5-2016-00-242/23.12.2016 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 21, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 67, ал. 7, т. 6 от ЗДСл, е възложено на жалбоподателя изпълнението на допълнителни задължения, във връзка с Програмата а изпълнението а съпътстващите дейности и проекти по програма „Е.+“ дейност „Е.“, считано от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. Въз основа на отправено предложение и със заповед № РД-5-2017-00-124/12.04.2017 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 82а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, считано от същата дата, Г. Р. е временно преназначен на длъжност „директор“ на дирекция „АПМ“ в ЦРЧР, до завръщане на титуляра, но не по-дълго от 4 години. Считано от 15.05.2017 г., въз основа на заповед № РД-5-2017-00-130/15.05.2017 г., на осн. чл. 82а, ал. 2 от ЗДСл, Р. е заел предишната си длъжност. Със заповеди РД № РД-5-2017-00-180/14.09.2017 г., № РД-5-2017-00-181/16.10.2017 г., № РД-5-2017-00-182/23.10.2017 г., № РД-5-2017-00-183/30.10.2017 г. и № РД-5-2017-00-194/29.11.2017 г. на ИД на ЦРЧР, за периодите от 18.09.2017 г. до 13.10.2017 г., от 16.10.2017 до 23.10.2017 г., от 24.10.2017 г. до 31.10.2017 г., от 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. и от 01.12.2017 г. до 05.01.2018 г., Г. Р. е назначен по заместване на осн. чл. 84, ал. 1, 2 и 4 от ЗДСл на длъжността „директор“ на дирекция „АПМ“. Със заповед № РД-5-2017-00-202/12.12.2017 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 21, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 67, ал. 7, т. 6 от ЗДСл, е възложено на жалбоподателя изпълнението на допълнителни задължения, във връзка с Програмата а изпълнението а съпътстващите дейности и проекти по програма „Е.+“ дейност „Е.“, считано от 02.01.2018 г. до 31.12.2018 г. Със заповед № РД-5-2018-00-026/01.02.2018 г. на ИД на ЦРЧР, считано от 02.02.2018 г., Р. като държавен служител на длъжност „главен експерт“ в дирекция „АПМ“ е повишен в ранг III младши. Въз основа на отправено предложение и със заповед № РД-5-2018-00-184/01.11.2018 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 82а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, считано от 05.11.2018 г. до 01.09.2020 г., Г. Р. е временно преназначен на длъжност „директор“ на дирекция „АПМ“ в ЦРЧР. Със заповед № РД-5-2018-00-222/06.12.2018 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 21, ал. 4, т. 2, във вр. с чл. 67, ал. 7, т. 6 от ЗДСл, е възложено на жалбоподателя изпълнението на допълнителни задължения, във връзка с Програмата а изпълнението а съпътстващите дейности и проекти по програма „Е.+“

дейност „Е.“, считано от 02.01.2019 г. до 31.12.2019 г. Със заповед № РД-5-2019-00-034/11.02.2019 г. на ИД на ЦРЧР, считано от 01.02.2019 г., на осн. чл. 75, ал. 1 от ЗДСл, чл. 28, по реда на чл. 27, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, като държавен служител на длъжност „директор“ на дирекция „АМП“, Р. е повишен в ранг I младши. Със Заповед № РД-5-2019-00-189/18.03.2019 г. на ИД на ЦРЧР, на Г. Р. е наложено дисциплинарно наказание „забележка“, затова, че е изпаднал в забава по отношение изпълнението на служебните му задължения, с което е реализирал състава на дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗДСл. С влезнало в законна сила решение № 4997/16.07.2019 г. по АД № 3645/2019 г. на АССГ, I отделение, 18 състав, дисциплинарното наказание е отменено. Със заповед № РД-5-2019-00-204/10.05.2019 г. на ИД на ЦРЧР, на осн. чл. 8, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Правилника за устройство и дейността на ЦРЧР и доклад № 8002-23/12.04.2019 г. от Е. И. – главен инспектор в Инспектората на Министерство на образованието и науката /МОН/ и докладна записка № РД-11-43/2/10.05.2019 г. е отменена заповед № РД-5-2019-00-034/11.02.2019 г. на ИД на ЦРЧР, и е присъден на жалбоподателя ранг II младши, считано от 10.05.2019 г. Със заповед № РД-5-2019-00-205/10.05.2019 г. ИД на ЦРЧР е прекратил временното служебно правоотношение със Г. С. Р. считано от 13.05.2019 г., на основание чл. 107, ал. 1, т. 7, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл и направените по т. 2.2 констатации в Доклад № 8002-23/12.04.2019 г. от Е. И. – главен инспектор в Инспектората на Министерство на образованието и науката /МОН/. Със същата заповед е наредено, считано от 13.05.2019 г., Р. да бъде възстановен на длъжност „главен експерт“ в дирекция „АПМ“. Заповедта е връчена на 13.05.2018 г. при условията на отказ, видно от Протокол от същата дата, съставен от комисия в състав: П. К. – ИД на ЦРЧР, В. А. – главен секретар и Д. П. – специалист УЧР.

С Доклад № 8002-23/12.04.2019 г. на главен инспектор в Инспектората на МОН до министъра на образованието и науката, по повод жалба от Й. Д. – бивш служител на ЦРЧР, е предложено, да се възложи на ИД на ЦРЧР, незабавно да преразгледа правните основания за съществуващото служебно правоотношение с Г. Р.. В доклада са изнесени данни, че за периода март 2015 г. – август 2016 г., не се установяват данни, които да доказват, че е налице придобит минимален професионален опит от Р., съобразно изискванията за длъжността „главен експерт“. При последното преназначаване на експертна длъжност на 09.08.2016 г., областта на висше образование, професионално направление и придобита от него специалност, не са посочени в раздел X „Изисквания за заемане на длъжността“ в длъжностната характеристика „главен експерт“ в дирекция „АПМ“. Към момента на преназначаване на Г. Р. на длъжността „директор“ на дирекция „АПМ“ на 12.04.2017 г., жалбоподателят на притежава изискуемия минимален ранг, както и пет години професионален опит по смисъла на чл. 2, ал. 2 от Наредбата за прилагане на К.. Липсва заповед, с която на Р. е присъден II младши ранг, същият е временно преназначен при условията на чл. 82а, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, в нарушение на ЗДСл, тъй като не отговаря на изискването за минимален ранг и професионален опит, като незаконосъобразно му е определен ранг II младши. В заключение е посочено, че са установени сериозни нарушения на ЗДСл при възникването и промяната на служебното правоотношение на Р..

В съдебно заседание са разпитани свидетелите В. А. – главен секретар в ЦРЧР, Д. П. – специалист „ЧР“ в ЦРЧР, Л. М. – К. – директор на ЦРЧР, Ж. Х. – главен юрисконсулт

в ЦРЧР и М. Б. – главен секретар, директор на дирекция и ИД на ЦРЧР, през различни периоди.

От разпита на А. се установява, че е присъствала при връчването на заповедта на жалбоподателя. Предоставена е възможност на жалбоподателя да се запознае със заповедта, същият се е запознал и връчването е оформено като процедура при отказ с протокол. От разпита на свидетеля П. се установява, че също е присъствала при връчването на заповедта на Р.. Тя е направила копие на досието на господин. СV-то е представено някъде април месец, срещу приемо-предавателен протокол, подписан от мен и него. Сертификатът е представен или по време на връчване на заповедта, или след това, но не преди това, може на същия ден, или малко след това. Достъп до досието си има Р., тя и ръководителят, и същото не е изнасяно кабинета й. Документите в досието се подреждат по хронология. Не е уведомявала никой, че има нередност или липси. Жалбоподателят има документи, а затова, че не отговаря на изискванията за длъжност е уведомила устно, но решението е на ръководството.

От разпита на свидетеля Л. М. – К. се установява, че е работила в ЦРЧР от 2005 г., а от 2015 г. е директор и към момента е командирована в Б. като дипломат. Била е ИД, когато е назначен Р.. Не помни какви документи са представяни, но на всички които е назначила е преглеждала досиетата, заедно с външните юристи и вътрешните юристи, като се е допитвала до тях дали всичко е законосъобразно и документите са в съответствие с длъжностите, които желаят да заемат, като е съгласувала с юристите. Не е уведомявана от личен състав, че има липса на документи. За жалбоподателя не е уведомявана от никой от отговорните служители за липса на документи от неговото досие, които да установяват пригодността му да изпълнява задълженията си.

От разпита на свидетеля Х. се установява, че към момента на започване на работа на Г. Р. е бил старши юрисконсулт. Няма практика документите на лицата, които ще се назначават в ЦРЧР да се разглеждат от юрисконсулт, както и от външни юристи, а преди назначаване се разглеждат от „Човешки ресурси“ и те следят дали има необходимите документи за длъжността за която се кандидатства и дали има всичко необходимо. Юрисконсултът съгласува заповедите за назначаване, като полага подпис върху заповедта. Съгласуването във формалната част е преглед на членовете от закона, дали отговарят за точното назначаване, преназначаване или други действия. От разпита на свидетеля Б. се установява, че е работил в ЦРЧР като главен секретар, директор на дирекция и като изпълнителен директор за кратко. В периода, в който е бил ИД. един път е назначавал Р. на длъжност директор на дирекция „АМП“. Имат процедура, а именно преди да стигнат до ИД, документите минават през специалист ЧР, юристите на ЦРЧР, след това през директор на дирекция „Административна“ и главен секретар. Не е уведомяван за пропуски или разминаване в изискванията, нито устно, нито писмено и затова е преминал към назначаване. Не помни на какво основание е назначил Р. като директор на дирекция. Физически не е виждал документите на жалбоподателя.

В преписката, приложена по делото, се съдържат Трудова книжка, трудови договори, длъжностни характеристики, Правилник за устройството и дейността на ЦРЧР. Приложени към административната преписка са договори по Програма „Е.“, заповед № РД12-137/07.11.2018 г. на министъра на образованието.

Жалбата срещу оспорената заповед е подадена чрез административния орган до АССГ с вх. № 03-0А-92 на 27.05.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по назначаването - в случая ИД на ЦРЧР, назначен на длъжността ИД на ЦРЧР със заповед № РД12-137/07.11.2018 г. на министъра на образованието, при спазени изисквания за съдържание по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, в предвидената от закона форма.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението. В случая ответникът е приел, че оспорващият не отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл. В текста на цитираната норма е разписано, че за държавен служител може да бъде назначено лице, което отговаря на минималните изисквания за степен на завършено образование и ранг или професионален опит, както и на специфичните изисквания, предвидени в нормативните актове за заемане на съответната длъжност. Цитираната разпоредба на чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, въвежда кумулативни изисквания, а именно нарушението следва да бъде допуснато при назначаването на служителя и да съществува към момента на прекратяване на правоотношението, а отсъствието на всяко от посочените в текста условия е основание да се приеме, че административният акт е издаден в противоречие със закона. Съобразно Класификатора на длъжностите в администрацията „К.“, за длъжностно ниво 5 и ръководно ниво 5А - директор на дирекция в централна администрация с изключение на администрацията на Министерския съвет и на министерство, изискването за образователна степен е магистър, придобит ранг II младши и 5 години професионален опит. В разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията /НКПДА/, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с

длъжностна характеристика. В ал. 2 е посочено, че минималният професионален опит, необходим за заемане на длъжността, включва времето, през което служителят е извършвал дейност в област или области, които са свързани с функциите, определени в длъжностната характеристика за съответната длъжност. В текста на ал. 3 от същата норма е посочено, че професионален опит се доказва с официални документи за: 1. трудов стаж; 2. служебен стаж; 3. осигурителен стаж; 4. извършване на дейност в чужбина. Изискванията към всяка длъжност в администрацията се определят с разпоредбата на чл. 14, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за администрацията /ЗА/. Минимално необходимите изисквания за заемане на длъжността се определят в длъжностното разписание, а съобразно ал. 3, с устройствения правилник на всяка администрация могат да се определят и допълнителни специфични изисквания. Длъжностната характеристика има вторично значение и в нея са описани подробно функциите на длъжността, задачите и задълженията, които са ѝ присъщи и посочени в длъжностното разписание, възпроизвеждат се нормативноустановените изисквания, както и специфичните изисквания за заемане на длъжността, въведени по преценка на органа по назначаването. В настоящия случай, към датата на временно преназначаване на жалбоподателя на длъжността директор на дирекция „АМП”, минималните изисквания за степен на завършено образование и ранг или професионален опит за тази длъжност са посочени единствено в длъжностната характеристика. В УП на ЦРЧР липсват такива. Съгласно разработената и утвърдена от органа по назначаването длъжностна характеристика от 05.11.2018 г., т. I, длъжностното ниво по К. е 5, ръководно ниво 5А и минимален ранг II младши, като съобразно т. X, директорът на дирекция „АМП” е лице с висше образование с професионално направление от всички области на висшето образование с образователна степен „магистър”, с минимален професионален опит 5 г., както и допълнителна квалификация – да владее поне един от работните езици на ЕС, на ниво не по-ниско от B2 и компютърна грамотност. Видно от доказателствата по делото жалбоподателят има висше образование по специалността "Автоматизирани системи за управление на технологичните процеси на А.. Ядрена физика", образователна степен "магистър", както и повече от 10 години трудов и служебен стаж на длъжности, свързани с организация, ръководство и координиране на дейности, осъществяване на контрол на дейностите (директор на дирекция в ЦРЧР, управител на фирма и комплексен управител). Видно от Трудова книжка серия З 090171 № 7/01.11.1998 г., издадена от [фирма], в същата се съдържат данни, от

които следва обоснован извод относно длъжността, която е заемал Р. за периода 01.11.1998 г. – 01.03.2009 г., а именно управител. От друга част от доказателствата се установява, че до голяма степен се припокриват функциите по Програма „Е.+”, за които жалбоподателят има наличен професионален опит, произтичащ, както от служебните му задължения като „главен експерт” и „директор” в дирекция „АМП”, така и от допълнително възлаганите му със заповеди допълнителни задължения по програмата.

На следващо място, в процесния случай, към момента на издаване на заповедта за прекратяване на временното служебно правоотношение, Г. С. Р. е заемал длъжността „директор” на дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки” в ЦРЧР, с II младши ранг, определен му със заповед № РД-5-2019-00-204/10.05.2019 г., предхождаща заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Следователно въз основа на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка, може да се направи обоснован извод, че към момента на назначаване и към момента на прекратяване на служебното правоотношение, жалбоподателят е отговарял на изискванията, посочени в длъжностната характеристика, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, както и на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от НПКДА и самия класификатор, според който /т. 51, ръководно ниво 5А/ за длъжността на Р. се изискват образователна степен магистър, ранг II младши и професионален опит 5 години, като условия за заемане на държавна служба.

Не се споделят и доводите на ответника, че професионалният стаж следва да е на ръководна длъжност в държавната администрация. Липсва законова регламентация, че съгласно К. и НПКДА, минималният професионален опит от 5 години за заемане на длъжността, посочен в К., трябва да е на ръководна длъжност в държавната администрация. Разпоредбите от двата нормативни акта следва да бъдат тълкувани съвкупно, а не изолирано. Съобразно нормата на чл. 4, ал. 1 от НПКДА, ръководните длъжности в администрацията са посочени в длъжностни нива от 1 до 8 включително с наименование "ръководно ниво" - 1, 2, 3А, 3Б, 3В, 4А, 4Б, 5А, 5Б, 6А, 6Б, 7А, 7Б и 8 включително. Видно от К., в изискванията за заемане на най-ниската ръководна длъжност – ръководно ниво 8, е посочено, че професионалният опит трябва да е 3 години. Ако бъде възприета тезата на ответника би означавало, че никое лице не може да бъде назначено на ръководна длъжност в държавната администрация изначално, поради липсата на професионален опит на ръководна длъжност. /В този смисъл Решение № 1463 от 04.02.2019 г. по АД №

8397/2018 на ВАС, Пето отделение/

Прави впечатление, че в процесния случай ответникът не е формирал самостоятелни изводи на база извършен от него анализ на фактите и доказателствата. Издаването на оспорения акт е изцяло продиктуван от съдържанието на изготвения Доклад за извършена проверка на служител на инспектората към МОН, като изводите от самия доклад са посочени като мотиви на оспорената заповед. При все, че възприема изцяло тези изводи, административният орган не е предприел действия да установи, съществуват ли допълнителни доказателства за наличието на изискуемия професионален опит. Съгласно чл. 111, ал. 2, изр. 2 от ЗДСл, постъпването за първи път на служба се удостоверява от държавния служител с декларация. Но същевременно, съобразно нормата на чл. 111, ал. 1 от ЗДСл обаче, при постъпване на работа държавният служител е длъжен да представи на лице, определено от органа по назначаването служебната си книжка. Тук не следва извод, че лицето е първоначално постъпило на държавна служба, като не е посочило изрично наличието на професионален опит като държавен служител. **Ето защо, по аргумент от изложеното, преди да издаде процесната заповед, наличието или не на подобен документ (декларация по чл. 111, ал. 2, изр. 2 от ЗДСл, трудова книжка и др.) не освобождава органа по назначаването от задължението да провери обективирани ли са материалноправните предпоставки на чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл за постановяване на конститутивния индивидуален административен акт, прекратяващ служебното правоотношение между страните.** /В този смисъл Решение № 4207 от 04.04.2017 г. по АД № 1433/2017 г., 5 чл. с-в на ВАС/ В настоящото производство, съдът проверява законосъобразността на оспорения ИАА на посочените в него фактически и правни основания и не е длъжен да проверява дали би имало други основания за издаването му. В тази връзка не се споделят изложените от процесуалния представител твърдения в хода на процеса за липса на документ за владеене на език ниво В2, компютърна грамотност и прочее сертификати за специфични умения у жалбоподателя.

По изложените съображения, може да се направи обоснован извод за незаконосъобразност на прекратяването на служебното правоотношение на посоченото основание, което е извършено при спазване на процесуалните правила, но не е обусловено от наличието на законните предпоставки.

Ето защо, процесната Заповед № РД-5-2019-00-205/10.05.2019 г. на изпълнителния директор на ЦРЧР, се явява незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон и като такава следва да

бъде отменена, а жалбата срещу нея следва да бъде уважена.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски. Съгласно представените доказателства за извършено плащане на адвокатско възнаграждение, съобразно представените договори за правна защита и съдействие 849546 № 026 от 19.09.2019 г. и 852084 № 024 от 12.03.20120 г., същото в размер на 600 (шестстотин) лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА** по жалба на Г. С. Р., заповед № РД-5-2019-00-205/10.05.2019 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 7 от ЗДСл, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Център за развитие на човешките ресурси, да заплати на Г. С. Р., общо разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: